

door: Stephan Zegwaard

We zijn inmiddels in oktober aanbeldt en de afgelopen weken lijkt de herfst echt losgebarsten te zijn. Fikse regenbuien waaraan geen eind lijkt te komen teisterden het pas ingezaaide gras in mijn achtertuin. De 2-daagse sessie welke ik eind september / begin oktober heb gepland lijkt letterlijk in het water te gaan vallen. Dagen van tevoren hou ik nauwlettend de weerberichten in de gaten en gelukkig lijkt er dan toch wat verbetering in te komen! De dag van vertrek blijkt een dag te worden met een zomers en zonnig karakter. Met een bezweet voorhoofd van het roeien, leggen we onze boot volgestouwd met al het karper materiaal dat we nodig denken te hebben aan de oever van het eiland waar we de komende twee dagen zullen doorbrengen aan. Hunkerend naar een bakje vers gezette koffie zetten we eerst het kampement op. Je weet het immers maar nooit, de weersvoorzichten waren goed maar voordat je het weet slaat het weer om en sta je met al je drijfmaten "karpergear"! Die dag blijft het gelukkig zonnig en droog en maken we in alle rust onze hengels in orde en is er zelfs tijd voor een soort van ontdekkingsreis op het eiland, waar we mooie dingen tegen het lijf lopen!

De mooie dingen van de ontdekkingsreis.

In de namiddag liggen dan eindelijk alle lijnen in positie, is er gevoerd en wachten we vol verwachting op wat gaat komen. De verwachtingen zijn hoog gespannen, zeker door het feit dat ik zo'n 3 maanden ervoor met ogenschijnlijk mindere weersomstandigheden toch in één nachtje een mooie schub van 38 pond wist te verzilveren. Zoals Sir Alfred Ernest Ramsey ooit citeerde "Never Change a Winning Team", maakte ik gebruik van dezelfde onderlijnmontage als drie maanden eerder. Ook mijn voerstrategie wordt onveranderd ingezet. Een twintigtal boilies worden vanuit de boot zorgvuldig rondom mijn snowman montage gedropped.

Door de vangst van 3 maanden geleden zijn de verwachtingen hoog gespannen!

Next business Day Niets is vervelender om de volgende ochtend wakker te worden en je tot de conclusie komt dat je de afgelopen nacht heerlijk en geheel ongestoord hebt kunnen slapen! Op een water wat bekend staat als nachtwater is het dan een behoorlijke teleurstelling wanneer je door je tentraampje constateert dat je hangers er nog nét zo bij hangen als gistermiddag en er dus geen enkele vorm van activiteit is geweest! Moeizaam en balend kruip ik uit mijn slaapzak en graai direct de benodigde spullen bijeen welke ik nodig heb om een kop koffie te zetten. Ook Martijn mijn maatje is inmiddels uit zijn slaap ontwaakt en kijkt wat teleurgesteld uit zijn ogen. “Helemaal niets hé??” zegt hij. Een paar enkele piepen van één van jou hengels vertel ik hem... maar zelf heeft hij deze “snuffelacties” van waarschijnlijk brasem niet gehoord.

Stille wakers...

Nadat we zonder veel woorden gewisseld aan ons eerste bakje zwarte goud zitten, is het ons duidelijk dat we toch iets moeten veranderen aan onze strategie. Normaliter zwemt de vis op deze grote plas rondjes en moet je na verloop van tijd toch wel een aanbeet kunnen krijgen. Aangezien dit niet het geval is, concluderen we dat de vis momenteel niet zwemt en we met

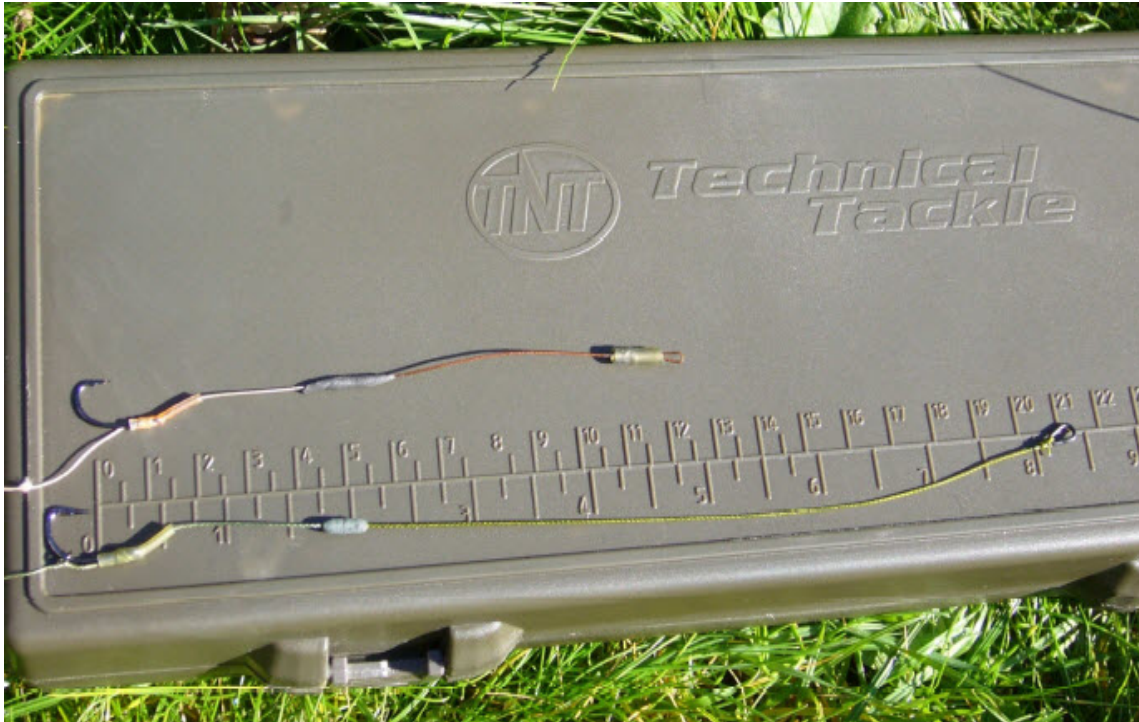
deze wetenschap we ervoor moesten zorgen dat dit dus wél zou gaan gebeuren! We besluiten onze montages binnen te halen, de boilies te verversen en de lijnen opnieuw uit te varen. Dit keer voeren we niet té compact maar strooien we onze boilies royaal over een veel groter oppervlak rond het haakaas. De gedachten zijn simpel.... Mochten er karpers in de buurt zijn en onze boilies opmerken, wellicht dat ze dan wat actiever naar meer voedsel gaan zoeken, met als doel..... Ons haakaas en een aanbeet tot gevolg! Tot in de middag blijft alles ongewijzigd. De hangers blijven helaas op hun plaats. Wat doen we verkeerd? Doen we iets verkeerd? Zijn de rigs wel in orde? Het zijn allemaal van die dingen die je je bij het lang uitblijven van een aanbeet gaat afvragen.

De rigs zijn toch in orde?

Ineens een zakker op mijn middelste hengel! Het blijkt na het inhalen van 140 meter fluorcarbon een dikke brasem van een pond of 5 te zijn. Goed gehaakt, met de rig zit het denk ik dus wel goed! Niet lang daarna weer een twijfelachtige zakker maar wederom goed voor een brasem van soortgelijk formaat als de eerste. Daarna wordt het gedurende langere tijd stil en begint de

duisternis in te vallen. Ook het droge weertype waarmee we tot nu toe gezegend waren maakt plaats voor flinke hoosbuien. We krijgen zo nu en dan een paar enkele piepen maar geen echte doorzetters. We besluiten onze montages binnen te draaien en onze ongeveer 20 cm rig te vervangen door een rig van zo'n 12 cm.

Ik verving mijn lange onderlijn voor een kortere

Voor de rest blijf ik mij vasthouden aan mijn rig waarmee ik reeds eerder succes had geboekt. Zoals eerder gezegd maakte ik gebruik van een snowman montage.

[View this post on Instagram](#)

~~Das ist nicht die richtige Idee, sondern es ist wichtig, dass man bei der Jagd auf die richtige Idee bleibt. Blijf vooral logisch denken.... Dan vang je je visje wel!~~